

at udvide den daglige Undervisningstid en lille Smule, navnlig paa Landet, hvor der, hvis Lovforslaget bliver til Lov, vil blive givet 18 Timers Undervisning i hver Klasse om Ugen eller 36 Timer i alt, medens der nu i de fire Vintermaaneder kun gives 30 Timer om Ugen. Hvad det første Punkt angaar, har Folketinget indtaget et andet Standpunkt end Ministeren. Han havde foreslaaet, at Undervisningspligten skulde strække sig fra $6\frac{1}{2}$ til 14, i enkelte Tilfælde til 15 Mars Alderen, medens Folketinget har stillet sig ubetinget paa det Standpunkt, at Undervisningspligten skal vare fra det 7de til 14 Mars Alderen. Der kan kun se en lille Afvigelse deraf, men den opvejes af en Fordel for en Del andre Børn. Jeg sigter hermed til Udskrivningen af Skolen i 13 Mars Alderen, som heretter ikke kan finde Sted. De skulle nu være i det mindste $13\frac{1}{2}$ Mar. Her antager jeg ikke, at der egentlig vil blive nogen Kamp i dette Ting, eller at der vil se nogen Afvigelse fra Folketingets Standpunkt. Man maa nemlig altid erindre, at de fleste af dem, der skulle nyde godt af Undervisningen i Almue-skolen, ikke skulle nyde godt af den som noget, der giver Afgang til Velevbrød, saadan som Tilfældet er med Latinskoleundervisningen og tit med Realskoleundervisningen. Flertallet af dem, der skulle have godt af Almue-skolens Undervisning, vil blive henvist til det fysiske, det legemlige Arbejde. Skolen maa nu gaa ud paa ikke at ødelægge dette, thi ogsaa her gælder det gamle Ord, at „den skal tidlig krøges, der god Krog skal werde“, Haanden maa fra Ungdommen af vænnes til at fatte Redstabet, ellers bliver der aldrig Byst til at bruge det, og ved legemligt Arbejde gælder det maasse mere end ved noget andet, at det er Bysten, der skal drive Værket. Derfor maa man passe paa ikke at gøre Skade i Stedet for Gavn. Det vil derfor ikke være rigtigt at udstrække Undervisningstiden længere, end der her er Tale om, nemlig fra det 7de til det 14de Mar. — Det lille Tillæg i det ugentlige Timeantal antager jeg ikke kan gøre nogen Skade paa Landet, selv hvor Børnene have lidt længere til Skolen. Det er jo der, det kniber, naar Børnene om Aftenen skulle gaa hjem i Mørke, men man kan jo gøre Forsøget.

Første Afsnit § 2 omhandler, hvordan man, Undervisningspligtens Nødvendighed forudsat, skal bære sig ad for at faa den til at bære Frugt, paa andet Dansk: hvordan Mulktsystemet skal indrettes. Det gamle System gaar, som bekendt, ud paa Dagmulkter; det har Folketinget ændret til Fjerdingaarsmulkter. Der skal altsaa ikke idømmes Mulkter hver Dag, Børnene blive borte, men derimod skal det afgøres for hver 3 Maaneder, om der i det hele taget skal mulkteres. Maa jeg nævne dem et lille Træk. I min Skole var der en Dag en lille Pige, som forstjænte Skolen. Da hun næste Dag kom, spurgte jeg hende, som jeg var pligtig til at gøre, inden jeg førte Journalen: hvorfor var du borte forleden? „Jo“, sagde hun, „fordi jeg skulde have min Skole lappet og vadstet“. Jeg mente, at det kunde hun have faaet gjort en anden Dag. „Nej“, sagde hun, „for min Moder gaar hver Dag paa Arbejde paa Herregaarden, men forleden Dag var det Regnvejr, og saa var hun hjemme, og saa fik jeg det gjort“. Der var Syn for Sagen, at hun talte sandt, thi det kunde jeg se paa Skjolen. Jeg var pligtig at skrive hende fra-værende, men jeg gjorde det for Næsten ikke, og jeg følte ikke den Gang og føler heller ikke endnu nogle Samvittighedsstrupler ved, at jeg ikke, som jeg var pligtig, fulgte Lovens Bydende. Jeg tror nu, at det er godt, at Skolekommissionen faar lidt Indsæende med Mulktsystemet; lad den faa Oplysninger om, hvordan Forældrene ere stillede, hvordan Børnernes Stilling og Hjemmet er, og saa tage Beslutning om, hvorvidt der virkelig ved Skoleforsømmelserne er udvist Uvilse over for Skolen, om der er vist Ulyst, om man har vist Trods, eller om der har været den bitre Nødvendighed til Stede. Jeg kunde nævne Dem et andet morsomt Tilfælde, som er blevet mig fortalt af en Skolelærer. Der kom en lille Dreng til ham og sagde: „Maa jeg ikke være fri i Morgen?“ „Hvorfor skal Du være fri?“ „Jo, jeg skal med min Fader i Nat i Skoven og stjæle Ræppe!“ Der var Forholdet altsaa et andet end i det af mig før omtalte Tilfælde. Jeg vil haabe, at man kan komme bort fra dette daglige Drilleri, dette Drilleri, som det ogsaa er udtalt en Gang her i Lands-tinget under Forhandlingen om en lignende